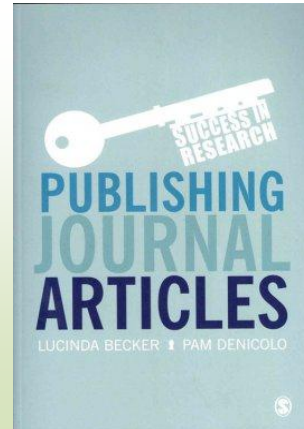

บทความวิจารณ์

Publishing Journal Articles

อาจารย์ ดร. ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์
สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อ

บทความนี้วิจารณ์หนังสือชื่อ *Publishing Journal Articles* แต่งโดย Lucinda Becker และ Pam Denicolo (2012) และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้อ่านในการใช้หนังสือเล่มนี้ให้ได้ประโยชน์อย่างสูงสุด

คำสำคัญ: การตีพิมพ์บทความ

Abstract

This article reviews *Publishing Journal Articles*, a book by Becker and Denicolo (2012). It also provides readers with some recommendations for the optimal use of the book.

Key words: Journal article publication

การเขียนบทความวิชาการและบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ มีความสำคัญต่อนักวิจัย นักวิชาการ และนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากเป็นรูปแบบหนึ่งในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ไม่ว่าจะเป็นองค์ความรู้ในเชิงทฤษฎี ข้อค้นพบเชิงประจักษ์ หรือนวัตกรรมต่างๆ

อย่างไรก็ตาม การเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการไม่ใช่เรื่องง่ายนัก เนื่องจากผู้เขียนต้องมีความรู้ในศาสตร์ที่ตนศึกษารวมทั้งทักษะการเขียน ความรู้ความเข้าใจใน

กระบวนการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ การสื่อสารกับบรรณาธิการ และจริยธรรมในการเขียนและส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ ด้วยเหตุนี้ จึงมีการผลิตหนังสือ ตำรา บทความวิจัย และบทความวิชาการ ที่มุ่งเน้นให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการอยู่พอสมควร

หนังสือ *Publishing Journal Articles* แต่งโดย Lucinda Becker และ Pam Denicolo เป็นหนังสือเล่มหนึ่งที่ให้คำแนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ โดยมี

กลุ่มเป้าหมายหลักคือ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและนักวิจัยหรือนักวิชาการที่มีประสบการณ์ในการเขียนเชิงวิชาการไม่มากนัก ผู้เขียนได้เรียบเรียงหนังสือเล่มนี้โดยอิงจากประสบการณ์ของตนเอง ในฐานะที่เป็นผู้เขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ และในฐานะที่เป็นอาจารย์สอนระเบียบวิธีวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์และการเขียนบทความ ให้กับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาที่ The University of Reading ประเทศสหราชอาณาจักร

หนังสือ Publishing Journal Articles ประกอบด้วย 9 บท ในบทที่หนึ่งและบทที่สอง ผู้เขียนได้กล่าวถึงภาพรวมในการวางแผนสำหรับการเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ โดยให้ผู้อ่านลองหาคำตอบให้กับตนเองว่าต้องการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ด้วยเหตุผลอะไร ต้องการเขียนบทความประเภทใด เช่น บทความวิจัย บทความวิชาการ หรือบทความปริทัศน์ และมีจุดมุ่งหมายที่จะเผยแพร่ผลงานในสื่อประเภทใด นอกจากนั้นยังได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกหัวข้อสำหรับการเขียน โดยพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ เช่น จุดประสงค์และขอบเขตของบทความที่ต้องการนำเสนอ ข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิที่มีอยู่ ข้อจำกัดเรื่องเวลารวมทั้งรูปแบบการเผยแพร่

ในบทที่สามถึงบทที่หก ผู้เขียนได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเขียนต้นฉบับ เช่น การพิจารณาผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย การเขียนโครงร่างต้นฉบับ องค์ประกอบและรูปแบบของบทความ การรับมือกับปัญหา writer's block และการตรวจแก้เนื้อหาและขัดเกลารากภาษาของต้นฉบับก่อนส่งเพื่อพิจารณาตีพิมพ์

บทที่เจ็ดกล่าวถึงภาพรวมของขั้นตอนการส่งบทความ การติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการ

การพิจารณาบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิและบรรณาธิการ รวมทั้งการแก้ไขต้นฉบับตามคำแนะนำที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิและบรรณาธิการ ในส่วนของบทที่แปดนั้น ผู้เขียนได้กล่าวถึงการรับมือกับความผิดหวังและการสร้างกำลังใจให้กับตนเองหากต้นฉบับไม่ได้รับการตีพิมพ์ รวมถึงการใช้คำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิและบรรณาธิการเพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนและเขียนบทความในคราวต่อไป

บทสุดท้ายมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องลิขสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา ผู้เขียนได้กล่าวถึงภาพรวมเกี่ยวกับปัญหาในการอ้างสิทธิ์ตามกฎหมายของงานเขียนที่ได้รับการตีพิมพ์ เช่น ลิขสิทธิ์งานเขียนควรเป็นของผู้เขียน มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่ผู้เขียนบทความสังกัดอยู่ หรือวารสารที่บทความได้รับการตีพิมพ์

หากพิจารณาเนื้อหาของหนังสือ Publishing Journal Articles ดังที่ได้สรุปไว้ข้างต้น จะพบว่าหนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือที่น่าสนใจเล่มหนึ่ง เนื่องจากผู้เขียนได้ให้ข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้อ่านได้เห็นภาพรวมของกระบวนการเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ทางวิชาการ โดยเฉพาะในบทที่เจ็ด บทที่แปด และบทที่เก้า ที่นำเสนอเรื่องเทคนิคการติดต่อสื่อสารกับบรรณาธิการ การสร้างกำลังใจให้ตนเองเมื่องานเขียนไม่ได้รับการตีพิมพ์ และเรื่องสิทธิ์ทรัพย์สินทางปัญญา แจ่มแจ้งเหล่านี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง แต่มักจะไม่ได้รับการกล่าวถึงในหนังสือเล่มอื่นๆ

เมื่อพิจารณาหนังสือเล่มนี้ในเชิงทฤษฎีการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ (teaching writing for specific purposes) จะเห็นได้ว่า ถึงแม้ว่าผู้เขียนได้เรียบเรียงหนังสือจากประสบการณ์และมุมมองของตนเองที่มีต่อ

การเขียนเชิงวิชาการเพื่อตีพิมพ์ โดยไม่ได้มีการกล่าวถึงทฤษฎีการสอนการเขียนในส่วนที่เป็นเนื้อหาแต่อย่างใด แต่จะเห็นได้ว่าเนื้อหาที่นำเสนอมีความสอดคล้องและสะท้อนทฤษฎีการสอนการเขียน ซึ่งมองว่าการพัฒนาทักษะการเขียนเป็นกระบวนการเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (writing as a socialisation process: Canagarajah, 2002; Casanave, 2002, 2004; Lea, 2005) ในชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice: Lave & Wenger, 1991; Wenger, 1998) กล่าวคือ ผู้ที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนเพื่อการตีพิมพ์ทางวิชาการ จะต้องมีความรู้ความเข้าใจทั้งด้านกระบวนการเขียน ทักษะการเขียน การเข้าใจถึงเป้าหมายและความสำคัญของการตีพิมพ์ผลงาน การเลือกอ้างอิงแหล่งข้อมูลที่เป็นที่น่าเชื่อถือและยอมรับในชุมชนนักปฏิบัติของตน (authoritative resources) รวมถึงความสามารถในการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นที่เป็นสมาชิกของชุมชนนักปฏิบัติ เช่น ผู้อ่าน ผู้ทรงคุณวุฒิ บรรณาธิการ ที่ปรึกษาด้านภาษาและเนื้อหา อีกทั้งผู้เขียนต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าผลงานเขียนของตน (legitimate peripheral writing artefacts) สามารถช่วยในการขับเคลื่อนองค์ความรู้ของชุมชนนักปฏิบัติที่ตนเองต้องการเข้าร่วม

เมื่อพิจารณาหนังสือเล่มนี้จากกลวิธีการเขียนที่ผู้เขียนใช้ในการสื่อสารกับผู้อ่าน พบว่าผู้เขียนได้เรียบเรียงหนังสือโดยใช้ภาษาอังกฤษกึ่งทางการ ใช้คำศัพท์และสำนวนที่เข้าใจได้ง่าย ใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่ซับซ้อน และมีการแบ่งหัวข้อเป็นประเด็นต่างๆที่ชัดเจน ในบางบทมีการใช้รูปแบบการตั้งคำถามและตอบคำถามในการอธิบายประเด็นหลัก ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึก

เหมือนกับว่ากำลังสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นกับผู้เขียน กลวิธีการเขียนเหล่านี้ ทำให้หนังสือเล่มนี้อ่านและทำความเข้าใจได้ง่าย ถึงแม้ว่าผู้อ่านอาจจะไม่ได้เป็นผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรกก็ตาม

อย่างไรก็ตาม หนังสือเล่มนี้จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หากมีการเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องจริยธรรมและข้อควรระวังในการเขียนและส่งบทความเพื่อการตีพิมพ์ เช่น การคัดลอกผลงานผู้อื่นและ/หรือผลงานของตนเองที่เคยตีพิมพ์มาแล้ว (plagiarism and/or self-plagiarism) การผลิตบทความซ้ำที่มีการใช้เนื้อหาเดิม (redundant publication) และการส่งบทความเดียวกันไปยังวารสารหลายฉบับในเวลาเดียวกันเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ (duplicate submissions to multiple journals) รวมทั้งการเขียนกิตติกรรมประกาศและการระบุชื่อผู้เขียนหลักหรือผู้เขียนร่วมของบทความ (acknowledgement and authorship)

สำหรับผู้เตรียมตัวเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ โดยเฉพาะผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแรก ควรอ่านหนังสือ Publishing Journal Articles ร่วมกับการศึกษาวิธีการเขียน ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ จากบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารด้านการสอนภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ประยุกต์ ตัวอย่างเช่น บทความวิจัยเรื่อง Apprentice Scholarly Writing in a Community of Practice: An Intra-view of an NNES Graduate Student Writing a Research Article โดย Li (2007) ซึ่งศึกษาการเขียนและการส่งบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ของนักศึกษาจีนในระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ โดยศึกษาจากกรอบทฤษฎีการเรียนรู้และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม การได้อ่านบทความวิจัยต่างๆที่รายงานผลการศึกษาเชิงประจักษ์ ควบคู่ไปกับ

การอ่านหนังสือ Publishing Journal Articles จะช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงกระบวนการเขียนเพื่อการตีพิมพ์บทความมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจจะมี

ความแตกต่างกันออกไปได้ อันเป็นผลมาจากบริบทการเขียนและการตีพิมพ์ที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- Becker, L., & Denicolo, P. (2012). **Publishing Journal Articles**. London: SAGE Publications Ltd.
- Canagarajah, S. (2002). **Critical Academic Writing and Multilingual Students**. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Casanave, C. P. (2002). **Writing Games: Multicultural Case Studies of Academic Literacy Practices in Higher Education**. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Casanave, C. P. (2004). **Controversies in Second Language Writing: Dilemmas and Decisions on Research and Instruction**. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Lave, J., & Wenger, E. (1991). **Situated Learning: Legitimate Peripheral Participation**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lea, M. (2005). Communities of Practice in Higher Education: Useful Heuristic or Educational Model? In D. Barton & K. Tusting (Eds.), **Beyond Communities of Practice: Language, Power, and Social Context** (pp. 180 – 197). Cambridge: Cambridge University Press.
- Li, Y. (2007). Apprentice Scholarly Writing in a Community of Practice: An Intra-view of an NNES Graduate Student Writing a Research Article. **TESOL Quarterly**, 41, 55-79.
- Wenger, E. (1998). **Communities of Practice: Learning, Meaning, and Identity**. Cambridge: Cambridge University Press.

อาจารย์ ดร. ประมาณ ทรัพย์ผดุงชนม์

อาจารย์ประจำสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสนใจด้านการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะและการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปัจจุบันเป็นบรรณาธิการวารสาร PASAA และเป็นผู้พิจารณาบทความวิชาการด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ให้กับวารสารวิชาการต่างๆ เช่น วารสาร Voices in Asia วารสาร Journal of Language Studies และวารสาร Studies in Self-Access Language Learning

